

OB DAROWANI

„Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg.” /1 Kor 1, 27-28a.29a/

Obdarowywanie prezentami wyraża naszą życzliwość, przyjaźń, wdzięczność. Dzięki tym prezentom, które są dane z serca i bezinteresownie („bez powodu”) czujemy się szczególnie wyróżnieni. Otrzymane prezenty mogą nas też mobilizować, stwarzać szanse, inspirować.

Bóg też obdarowuje człowieka, aby mógł się rozwijać. Wyróżnia każdego z nas, bo każdy z nas jako jego dziecko jest godny jego darów. Boże prezenty pokazują kierunek w życiu, kim może stać się człowiek, który przyjmuje boże dary. Bóg nie daje nam nic tylko dla nas, Jego prezenty są najpiękniejsze po otwarciu :) Każdy Boży dar jest inwestycją w nas, a nasza bezczynność lub marnowanie zdolności pobudza gniew Boga. Kiedy cieszymy się z daru używając go w dobrych celach, służąc nim innym, to wypełniamy swoje powołanie. Pokazujemy światu Bożą miłość i bogactwo Jego łask.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Czym kierujemy się wybierając prezenty naszym bliskim?

Czy lubimy otwierać prezenty /kiedy, dlaczego/ i patrzeć jak inni otwierają prezenty od nas? /może ktoś pamięta jakiś szczególny prezent, który otrzymał/

Pytanie wprowadzające w temat spotkania, ma zwrócić naszą uwagę na to, czym jest dar darmo dany /prezent/ i jak ważne jest niepozostawienie daru w opakowaniu /zamknięciu/, ale dzielenie się radością /prezenterem/ z innymi.

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Karty Grupy 33

Z Pisma Świętego:

„Kaźde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światel, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.” /Jk 1,17/

„Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. Jeźliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą ” /1J 3,16-18/

Z Karty Grupy 33

„Członkowie „Grupy 33” pamiętają, że troska o drugą osobę powinna wyprzedzać troskę o siebie samego. Konkretnie oznacza to, że chcą podarować Grupie swoje talenty - chociażby najmniejsze - i starają się nimi służyć najlepiej jak potrafią nie dla własnej satysfakcji, lecz dla dobra całej Grupy i poszczególnych osób”.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Czym Bóg obdarowuje mnie we wspólnocie Grupy 33? Co otrzymałem / otrzymuję?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania

Uwaga

Tekst pisany małymi literami kursywą, jest tekstem wyjaśniającym dla osoby prowadzącej spotkanie, ma być pomocą dla niego ukierunkowującą na cel spotkania. Nie jest on przeznaczony dla pozostałych uczestników spotkania (nie należy go czytać na spotkaniu).